nad polskim malarstwem XVII wieku, poruszył też w innych artykułach[9]. Dyscyplina naukowa i sprawność pisarska sprawiły, że Jego opracowania popularyzatorskie, zwykle o charakterze albumowym, mają też wartość merytoryczną, jak np. syntetyczne ujęcie dziejów malarstwa w Polsce od średniowiecza do klasycyzmu czy książka o Henryku Siemiradzkim[10].

Naukowy dorobek muzealny Franciszka Stolota obejmuje scenariusze wystaw krakowskiego Muzeum Narodowego oraz autorstwo (zwykle współautorstwo) i redakcję merytoryczną ich katalogów, wreszcie autorski udział w katalogach wystaw organizowanych przez inne instytucje muzealne. Ważne znaczenie dla upowszechnienia sztuki polskiej za granicą miały zrealizowane przez Niego wystawy w krajach języka niemieckiego. W roku 1982 urządził – wraz z Barbarą Kuczałówną – wystawę prac Jana Matejki, pokazaną w Norymberdze, Brunszwiku i Konstancji[11]. W następnym roku wspólnie z Haliną Blak zorganizował w Wiedniu wystawę obrazów Piotra Michałowskiego i Artura Grottgera[12]. Wyjątkowe znaczenie miała zrealizowana w roku 1986 według Jego scenariusza wielka wystawa jagiellońska w zamku w centrum międzynarodowych wystaw sztuki w Schallaburgu (Dolna Austria)[13]. Ciesząca się ogromnym powodzeniem wśród publiczności, doczekała się ona wielu pochlebnych, niekiedy wręcz entuzjastycznych omówień prasowych, a jej monumentalny (niemal pełne 600 stron), a przy tym świetnie wydany katalog, dzieło 70 autorów, stał się dla europejskiej nauki ważnym źródłem wiedzy o gotyckiej i renesansowej sztuce w Polsce. Rok później eksponowana w zmodyfikowanej wersji w Zamku Królewskim w Warszawie była jedyną polską wystawą, którą zaszczycił obecnością Jan Paweł II (maj 1987).

Już jako student zajmował się inwentaryzacją zabytków, a w latach siedemdziesiątych na zlecenie Instytutu Sztuki PAN podjął się wraz z żoną Ewą Śnieżyńską-Stolot redakcji *Katalogu zabytków sztuki w Polsce* ówczesnych województw rzeszowskiego i krośnieńskiego. Efektem tych prac jest sześć woluminów opublikowanych w latach 1974–1991, w tym pięć autorstwa pary redaktorów (niektóre z wykorzystaniem wstępnych wersji innego autorstwa)[14]. Penetracja terenu zaowocowała też ich syntetycznymi opracowaniami sztuki tych rejonów[15].

Franciszek Stolot chętnie inspirował zbiorowe przedsięwzięcia naukowe. Pod koniec lat siedemdziesiątych XX wieku, jako wiceprezes krakowskiego oddziału Stowarzyszenia Historyków Sztuki, podjął wraz z Ewą Śnieżyńską-Stolot inicjatywę organizowania na zamku w Niedzicy spotkań uczonych polskich, czeskich, słowackich i węgierskich, dyskutujących o związkach artystycznych między ich krajami. Wynikiem tej inicjatywy było siedem konferencji w latach 1980–1991, z których materiały zostały następnie opublikowane w serii zatytułowanej Seminaria Niedzickie (t. I–VII, 1981–1992). Skromniejszym przedsięwzięciem była Jego inicjatywa utworzenia pod własną redakcją popularnonaukowej serii wydawniczej Skarbiec Polski złożonej z niewielkich książeczek, w których obszernemu zestawowi ilustracji miał towarzyszyć raczej krótki (ok. 1 ark. aut.) fachowy tekst. Niestety, skandaliczny poziom edytorski ilustracji pozbawił sensu przyjętą koncepcję, toteż tylko cztery tomiki tej serii ukazały się w latach 1985–1989.

Działalność Franciszka Stolota spotykała się z uznaniem. Uczestniczył w zbiorowej Nagrodzie Państwowej I stopnia za działalność naukową (1979), uzyskał Grand Prix w konkursie ministra kultury i sztuki na najważniejsze wydarzenia muzealne za wystawę w Schallaburgu (1986), Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki I stopnia za osiągnięcia i zasługi dla muzealnictwa polskiego (1989), Nagrodę Miasta Krakowa (1989), został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1984).

[9] Tenże, *Monstrancja z kościoła parafialnego w Krośnie*, Biuletyn Historii Sztuki, 36: 1974, s. 227–232; Tenże, *Nieznany obraz Mateusza Kossiora. (Ze studiów nad malarstwem polskim z końca XVI wieku)*, Folia Historiae Artium, 11: 1975, s. 167–170.

[10] S. Krzysztofowicz-Kozakowska, F. Stolot, *Historia malarstwa polskiego*, [Kraków 2000] (tekst F. Stolota: s. 6–113); F. Stolot, *Henryk Siemiradzki*, Wrocław 2001.

[11] B. Kuczała, F. Stolot, *Jan Matejko (1838–1893): Gemälde, Aquarelle, Zeichnungen*, [Nürnberg 1982].

[12] H. Blak, F. Stolot, *Zwei polnische Romantiker: Michałowski, Grottger*, Wien 1983.

[13] *Polen im Zeitalter der Jagiellonen 1386–1572*, red. F. Stolot i in., [Wien 1986].

[14] Katalogi zabytków powiatu brzozowskiego (t. XIII/2 – 1974; opr. M. Kornecki i J. Samek) oraz – autorstwa redaktorów – Krosna, Dukli i okolic (NS t. I/1 – 1977), Ropczyc, Strzyżowa i okolic (NS t. III/1 – 1978), Leska, Sanoka, Ustrzyk Dolnych i okolic (NS t. I/2 – 1982), Leżajska, Sokołowa Małopolskiego i okolic (NS t. III/4 – 1989) oraz Kolbuszowej, Mielca i okolic (NS t. III/2 – 1991).

[15] E. Śnieżyńska-Stolot, F. Stolot, *Zabytki sztuki w okolicach Strzyżowa* [w:] *Studia nad dziejami Strzyżowa i okolic*, red. S. Cynarski, Rzeszów 1980, s. 383–412; Ci sami, *Sztuka Sanoka między Zachodem a Wschodem* [w:] *Sanok. Dzieje miasta*, red. F. Kiryk, Kraków 1995, s. 933–949; Ci sami, *Zabytki sztuki w Leżajsku i okolicy* [w:] *Dzieje Leżajska*, red. K. Baczkowski, J. Połćwiartek, Leżajsk 1996, s. 576–636.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/fha2007/0155
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die DFG